

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 29. Supremus Ordinis Teutonici Magister Lutheri Sectæ addictus, ac
Connubio junctus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](#)

subsequenter alliceret. Tunc & Deus se Sæcul.XVI.
videndum præberet in gloria, igitur eripiat A.C.1526.
se ex scelesto, & impio statu, in beatum di-
vinumque statum Matrimonii, ubi Deus pro-
pitium se facit inveniri. Ut vero hanc fa-
cilegam propositionem quodammodo
comprobaret, addidit, opus ac voluntatem
Dei esse, ut vir habeat mulierem Gen. 1.
Non est bonum (inquit Deus) virum esse
solum, faciam ei adjutricem, quæ circa eum
fit: Ubi ergo Deus non facit miraculum,
*Angelum ex homine faciens, non possum vi-
dere, quomodo vir queat absque ira, & in-
dignatione Dei solus ac sine muliere perma-
nere.* Attamen Archiepiscopus, cum sa-
pientia ac prudentia clarus esset, impro-
bab hæretici levitatem, audaciamque
contempsit, ac nequidem ad ejusmodi
literas respondit.

§. XXIX.

*Supremus Ordinis Teutonici Ma-
gister Lutheri Sectæ addicτus,
ac connubio junctus.*

Attamen Lutheri suggestionibus ma-
gis faciles aures præbebat alias qui-
dam Albertus, Moguntino Electori san-
guine junctus, necnon magnus Ordinis
Teutonici Magister. Hic ordo, post-
quam se ab Ecclesiæ gremio segregave-
rat, ac per centum quinquaginta & am-

E 3 plius

Sæcul. XVI. plius annos cum Polonis bellum gesse
A.C. 1526. rat, simul supremi dominii jus amisit; illius enim caput Albertus Brandenburgicus, cum Cæsarem Italorum æque ac Gallorum armis valde implicitum in Hispaniis hærere noſſet, ſe tam acriter a Polonis vexatum mentiebatur, ut niſi prompto juvaretur auxilio, proximus ruinæ eſſet. Quocirca Cæſaris opem implorabat, cum autem ſuppetiæ tardius adventarent, cuncta Ordinis ſui privilegia evertit, potiſſimam ærarii partem fuos in uſus impendit, Pruſſiam cum Polonis diuſit, ſeque eorum præſidio commiſit, ac medium, quæ ei adhuc ſupererat Provinciam, illis vextigalem reddidit, ea tamen lege, ut imposterum illam velut Ducatum ſibi proprium poſſidere, atque beneficiario nomine ad hæredes fuos transmittere permitteretur. Aſt genuinam tam ſubitæ mutationis cauſſam vix integro Mense diſſimulare poterat; quamvis enim jam ſexagesimum nonum ætatis ſuæ annum emenſus eſſet, nihilominus ſumma hæc ſenectus nondum in eo extinxerat effrænatam nubendi libidinem: Quapropter Dorotheam Holſteinii Principem ſibi copulavit, peractoque connubio adhuc triginta ferme annos vita ſuperſtes vixit; improbo hujus conſilio Lutherus flagitium ſuum honestare, prom-

promptamque illius executionem exem- Sæcul. XVI,
plo a se prius dato adscribere haud du- A.C. 1526.
bitabat.

§. XXX.

Disputatio inter Erasmus & Lutherum de libero arbitrio.

Exente hoc anno Lutherus arrepto *Cochl. l. 2.*
calamo libellum edidit *de servo ar- p. 140.*
bitrio; jam antea Erasmus alium scri- *Sleidan. l. 4.*
pserat librum, cui titulus: *Diatriba de p. 123. l. 9.*
libero arbitrio contra Lutherum, in cuius *p. 273. § 274*
operis præfatione afferit, hanc quæstio-
nem omni ævo acriter fuisse agitatam,
atque arbitrii libertatem a nemine ve-
hementius impugnatam, quam a Mar-
tino Luthero, hancque ob caussam se
hujus Doctoris dogma suppresso ejus
 nomine evertens aggredi. Postea dicit,
negari haud posse, quod efficax virtus li-
bero arbitrio insit, cum sacræ Paginæ
nos hortentur, ut si peccatis ob-
noxii simus, a malo recedamus, viam-
que poenitentiæ amplectamur, si vero
per salutis semitam incedimus, ad majo-
rem perfectionem tendamus: Post hæc
affirmat, quod nos mali caufsa simus, o-
mne autem bouum a Dei bonitate pro-
cedat, cui omne, quod sumus, debe-
mus. His ita expositis ad ipsam quæ-
stionem transit, atque ex Sacro Codice

E 4 often-